

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

**KORKU
TUNELİ**
Korkunç Palyaçolar

GENÇ HAYAT

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Ardından, girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nden Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesi'nden de Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında "Altinköprü Yayınevi"ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayımlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış yetmiş aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra psikoloji, çocuk eğitimi ve çocuk edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu "İlgi Yayıncılık" ve "Güçlü Yayıncılık" bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl "Ders Kitapları Anonim Şirketi"nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur. Yaşamını hâlen Yalova'da sürdürmekte olan yazarın psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarındaki eserleri Hayat Yayın Grubu tarafından yayımlanmaktadır.

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

Genç Hayat

Serüven Peşinde Dizisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Piri Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirki
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Macera Geçidi Dizisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batıktaki Hazine
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümden Kaçış
- Robotlar Cehennemini
- Hazinesinin Peşinde
- Kod Adın Bukalemun
- Çalınan Tablo
- Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti

Korku Tüneli Dizisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Korkunç Palyaçolar
- Tehlikeler Evi
- Yasak Gezegen
- Cesaret Sınavı

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan

Hayat Okul

- Çevreciler İş Başında (10 Kitap)
- Kral Aslan Masallar Dünyasında

KORKU TUNELI

Her kitabını soluk soluğa
okuyacağınız yeni bir dizi

- › Yarasalar Vadisi
- › Canavarlar Adası
- › Tehlikeler Evi
- › Korkunç Palyaçolar
- › Yankı Gezegen
- › Cesaret Sınavı

KORKU TUNELİNE GİRİN
CESARETİNİZİ TEST EDİN!

Cesur Dostum,

Elindeki kitabı bugüne kadar okuduğun diğer kitaplar gibi okumayacaksın!. Sayfa altlarındaki yönlendirmeleri kullanarak ilerleyecek ve zaman zaman önemli kararlar vereceksin..

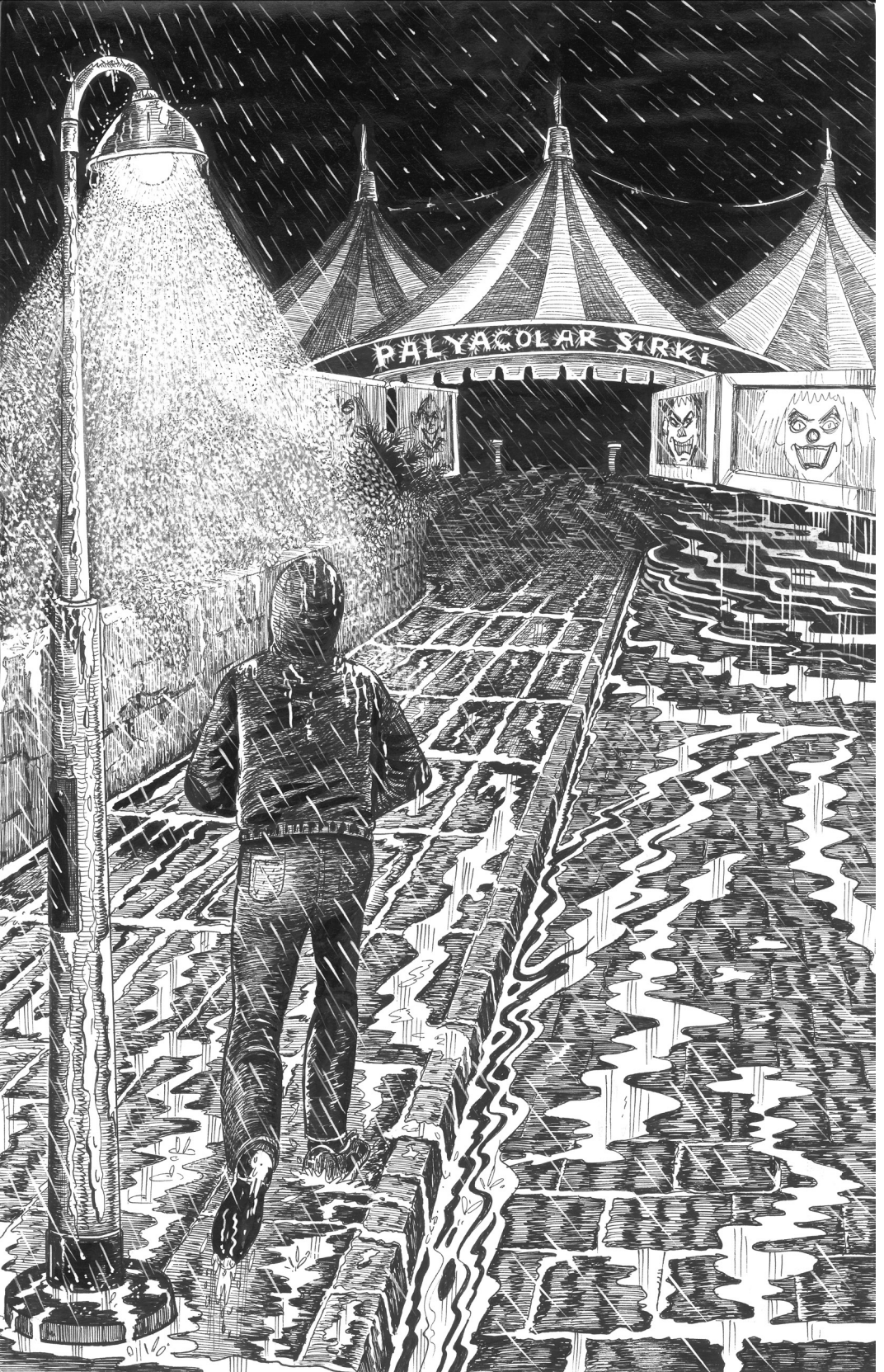
Zaten okuyacakların, senin bu kararlarına göre değişecek ve gelişecek. Yapacağın her seçim sonrasında, kitabın farklı bir sayfasına gidip yaptığın seçime göre farklı bir olay yaşayacaksın. Bu yüzden maceranın sonunu da senin kararların belirleyecek.

Yalnız dikkat et! Yapacağın seçimlerin sonucunda çok parlak başarılar kazanabileceğin gibi, ürkütücü sonuçlarla da karşılaşabilirsin. Kararlarını verirken, seçimlerinin sana yükleyeceği sorumluluğun bilincinde olmalısın.

Umarım hep doğru seçimler yapar ve mutlu sona ulaşırsın. Ancak kötü bir sonla karşılaşsan bile sakın yılgınlığa kapılma! Kazandığın deneyimle şansını yeniden dene. Ta ki dilediğin başarıya ulaşana dek! Unutma, yaşam bir maceradır. Başarı için savaşan, sonunda mutlaka kazanır.

Korku Tüneli, her kitabını soluk soluğa okuyacağın bir dizi... Ancak bu kitaplar, karşı karşıya kalabileceğin güç ve çelişkili koşullarda karar verme yeteneklerini de geliştirecek. Ulaştığın olumlu veya olumsuz sonuçlar karşısında doğru tepkilerde bulunmaya yönlendirecek. Böylece kişiliğini de geliştirecek. Önemle öneririm.

Psikolog Tuncel Altıncöprü

Korkularımız kadar tehlikedeyiz.

Cesaretimiz kadar güvende...

KORKUNÇ PALYAÇOLAR

Son günlerde bir biri ardı sıra cinayetler işleniyordu. Polis, tüm çabalarına karşın katili yakalayamıyordu. Kentte korkmayan yoktu. Bu, ölüm korkusuydu. Başka hiçbir korkuya benzemiyordu. Görgü tanıkları, cinayetleri palyaço görünümlü birinin işlediğini söylüyordu. Bu yüzden halk, olaylardan kentte bulunan Palyaçolar Sirki'ni sorumlu tutuyordu.

Halkın bu kuşkuları acaba ne kadar doğrudu? Bastıran karanlıkla birlikte hava daha da soğumuştü. Sabahın erken saatlerinde başlayan yağmur, sağanak hâlinde yağmaya devam ediyordu. Yağmurluğunuzun başlığını gözlerinize kadar çekmiş sirke doğru ilerlerken, kulaklarınızda sirk müdürünün o sözleri çınılıyordu.

Kadın, "Böyle giderse, çok geçmez batarız." diyerek dert yanıyordu. "İçinde bulunduğumuz şu koşullarda sirke izleyici gelmiyor. Polis, duyulan kuşkular nedeniyle kenti terk etmemize izin vermiyor. Bu durumda, tek umudumuz sizsiniz. Eğer bu cinayetleri beş gün içinde çözüp katili yakalayabilerseniz, bu çekin bir eşini daha almayı hak edeceksiniz."

Kadının size uzattığı çeki alıp baktığınızda, hiç ummadığınız kadar yüksek bir rakamla karşılaşmıştınız. “Bu, özel dedektiflik yaşamımda aldığım en yüksek ücret...” diye yanıt vermiştiniz kadına. “Şu çek için değil, ama çocukluğunda palyaço sevgisiyle büyümüş biri olarak elimden geleni yapacağımdan emin olabilirsiniz. Kenti saran bu palyaço korkusu, insanların, özellikle de çocukların mutluluğunu öldürüyor aslında. Yaşama sevincini yok ediyor.”

Bu konuşmayı daha o sabah yapmıştınız. Yapar yapmaz da işe başlamış ve görgü tanıklarıyla görüşüp bilgi toplamıştınız. Şimdi de sirke gidip palyaçolarla konuşacak ve onlardan bir şeyler öğrenmeye çalışacaktınız. O palyaçolardan birinin katil çıkması, sizi epeyce şaşırtırdı. Öyle ya! Katil, onlardan biri olsaydı, kimliğini gizlemeye çalışırdı. Palyaço giysisiyle cinayet işleyerek dikkatleri üzerine toplamazdı.

İşte! Sonunda sirke yaklaşmıştınız. Görünürde hiç kimse yoktu, ama içeriden alkış ve kahkaha sesleri geliyordu. Bu da palyaçoların gösterilerine başladığı anlamına geliyordu. Oysa siz bu gösteriyi kaçırmak istemiyordunuz. Montunuzun sol kolunu sıyırıp saatinize bakıyorsunuz. Tıpkı tahmin ettiğiniz gibi... Epeyce geç kalmış bulunuyorsunuz.

Başınızı kaldırıp adımlarınızı sıklaştırıyor ve yeniden sirkin girişine yöneliyorsunuz. Çadırın arkasına doğru dönüp gözden yiten o gölgeyi, işte tam da o anda görüyorsunuz.

Her şeyi göze alıp gölgenin peşinden gidecekseniz, yandaki sayfadan devam ediniz.

Sürmekte olan palyaço gösterisini kaçırmak istemiyorsanız, 17. sayfaya geçiniz.

Bu, sirk çalışanlarından biri olabilir tabii. Fakat ya değil de katilin ta kendisiyse... Bu olasılığın aklınıza gelmesiyle birlikte, o yöne doğru koşmaya koyuluyorsunuz. Çok geçmeden de onu, sadece otuz - kırk metre kadar önünüzde, çadırın arkasına dönerken buluyorsunuz. Tabancanızı çekip, "Dur! Yoksa vururum!" diye haykırıyorsunuz.

Gizemli gölge, bu çağrınıza aldırıyor bile. Sizi iliklerinize kadar titreten çılğın bir kakhahanın ardından çadırın köşesini dönerek kaçışını sürdürüyor. Onun bu seçimi, az önceki kuşkularınızı doğruluyor. Belli ki katil palyaçoyla karşı karşıya bulunuyorsunuz. Doğrusu, ona bu kadar kolay ulaşmayı hiç beklemiyordunuz. Gölgenin peşi sıra koşmayı sürdürüyor ve saniyeler içinde, ardından kaybolduğu köşeye ulaşıyorsunuz.

Ulaşır ulaşmaz da, onu elinizden kaçırmamak adına, hiç duraksamadan o köşeyi dönmeye kalkışyorsunuz. İşte bu, o güne kadar yaptığınız en büyük hatalardan biri oluyor. O karanlıkta, çadırın kıvrımları arasına gizlenen gölgeyi son anda fark ediyorsunuz. Hemen sonrasında da, o boyalı korkunç palyaço suratını... Tabancanızın namlusunu doğrultmanıza fırsat kalmıyor. Havada ısıklık çalarak gelen bir beysbol sopası, olanca hızıyla tepenize iniyor.

Gözleriniz kararıyor o anda. Soluğunuz kesiliyor. Çadırdan yükselen alkışlar, kakhahalar duyulmaz oluyor. Yıldırım çarpmışçasına sarsılıyor ve ıslak toprağın üzerine bir kütük gibi devriliyorsunuz. Sabahtan beri hiç hız kesmeyen yağmur, üzerinize yağmaya devam ederken, başucunuza dikilen palyaço çıldırmışçasına gülüyor.

Kendinize geldiğinizde yağmur hâlâ aynı hızla yağmaya devam ediyor. Sizse, iliklerinize kadar ıslanmış bir hâlde, ıslak toprağın üzerinde, tir tir titriyorsunuz. O durumda ne kadar kaldığınızı elbette bilemiyorsunuz. Ancak çevreyi saran derin sessizliğe bakarak, sirkteki o geceki gösterinin çoktan bittiğini anlayabiliyorsunuz.

Başınız âdeta çatlıyor. Elinizi zonklamakta olan başınıza götürüyorsunuz. Tam tepenizde, yumruk büyüklüğünde bir şişlik buluyorsunuz. Elinizi bu şişliğe değdirmenizle, duyduğunuz acıyla çekmeniz bir oluyor. Canınız ölesiye yanıyor. Bir de, avcunuzda kalan yapış yapış bir şey var... Hiç kuşkunuz yok! Bu kan... Yine de ucuz atlatmış sayılırsınız. Katil palyaçoyla karşılaştınız. Buna karşın, hâlâ hayattasınız.

Yüzükoyun düşüp kaldığınız yerden, önce el ve dizlerinizin üzerinde toparlanmaya çalışıyorsunuz. Ardından da tüm gücünüzü topluyor ve ayağa dikiliyorsunuz. Ancak çok hâlsizsiniz. Daha attığınız ilk adımınızda, başınız dönüyor. Sendeliyor ve düşecek gibi oluyorsunuz. Destek almak için, elinizi yanı başınızdaki çadıra doğru uzatıyorsunuz. Ancak uzattığınız bu el, boşluğa rast geliyor. Tutunamıyor ve çadırdan içeriye doğru devrilip yıkılıyorsunuz.

Düşüğünüz yerden bir kez daha doğrulup ayağa kalkıyorsunuz. İşte o zaman çadır bezinin, keskin bir aletle kesilip açılmış olduğunu görüyorsunuz. "Katil palyaço, beni bayılttıktan sonra hiç zaman yitirmemiş demek ki." diyorsunuz. "Çadırı kesmiş ve buradan içeriye girmiş. Bunu, işleyeceği yeni bir cinayet için yapmamıştır umarım. Yoksa onu durdurmak için fazlasıyla geç kaldım."

Şu anda, iki adım ötenizi görmenize olanak tanımayan kör bir karanlığın ortasındasınız. Bu koşullar altında, içeride ne olup bittiğini anlamanız olanaksız... Katil palyaçonun, her an yeniden karşınıza çıkabileceğinin farkındasınız. Yerinizi belli ettiğiniz anda, belki de onu yeniden karşınızda bulacaksınız. Yaşamınızı tehlikeye attığınızı bile bile, cep telefonunuzun fenerini açıyor ve yüreğiniz ağzınızda, çadırın içinde ilerlemeye koyuluyorsunuz.

Daha az önce, bu palyaçonun ne kadar tehlikeli olduğuna yaşayarak tanık oldunuz. Onun, fırsat varken sizi öldürmemiş olmasına hâlâ şaşırıyorsunuz. Böyle bir olanak daha bulursa, sizi sağ bırakır mı, hiç bilemiyorsunuz. Üstelik bu kez, uğradığınız saldırıda yitirdiğiniz tabancanızdan da yoksunuz. Bir daha aynı duruma düşmemek için, bu kez daha dikkatli davranmaya çalışıyorsunuz.

Büyük sirk çadırının içinde, böyle dakikalarca ilerliyorsunuz. Sonunda kendinizi sirkin ana salonunda, sahnenin giriş kısmında buluyorsunuz. Cep telefonunuz en fazla bir metre ötenizi aydınlatabiliyor. Bu ışıkla da, ne önünde bulunduğu sahneyi, ne de bu sahnenin ötesindeki izleyici bölümünü görebiliyorsunuz. Bu geniş alanı adım adım araştırmak da anlamsız...

Kısa bir aramanın ardından, sahneyi ve salonu aydınlatan şalterlere ulaşıyorsunuz. Yirmiye aşkın şalter var burada... Katil palyaçonun şu ana kadar görünmemiş olmasının verdiği güvenle, bu şalterleri tek tek kaldırmaya koyuluyorsunuz. Kaldırdığınız ilk şalterlerle, izleyicilerin oturduğu bölümleri aydınlatıyorsunuz. Kaldırdığınız son şalterlerle de, sahneyi ışığa boğuyorsunuz.

Gözlerinizin bu parlak ışıktan kamaşması nedeniyle, önce hiçbir şey göremiyorsunuz. Ellerinizi alnınıza siper yaparak çevrenizi seçmeye çalışıyorsunuz. Fakat bu biraz zaman alıyor tabii. Gözleriniz ışığa iyice alışınca, çevrenizdeki nesnelere açık ve net olarak görmeye başlıyorsunuz. Bu yüzden, az ötenizdeki korkunç manzarayı çok geç fark edebiliyorsunuz. "Aman Allah'ım! Bu nasıl olur?" diye bir çığlık atarak hemen o yöne doğru atılıyorsunuz.

Sahnenin bir kenarında, boynuna bağlanmış onlarca balonla, boşlukta salınan genç bir kadın durmakta... Zavallı; sirkin açık kapısından içeriye dolan rüzgârla, bir sağa doğru savrulmakta, bir sola... Yüzü, gülen bir palyaço gibi boyanmış olsa da, onu tanımakta zorlanmıyorsunuz. Dün akşam karşılıklı oturup görüştüğünüz sirk müdürü bu...

Yanına varır varmaz, ilk iş olarak bileğini tutuyor ve genç kadının nabzına bakıyorsunuz. Neyse ki hafif de olsa hâlâ atıyor. "Yaşıyor. Yaşasın! Bu hâlâ yaşıyor." diyor ve ayaklarından tutarak onu aşağıya indirmeye çalışıyorsunuz. İşte, tam da o anda, önünüze düşen o gölgeyi fark ediyorsunuz. Sol omzunuzun üzerine kaldırdığı beysbol sopasını kafanıza vurmaya hazırlanan o palyaço...

Ani bir refleksle genç kadının ayaklarını bırakıyor ve kendinizi yere atıyorsunuz. Beysbol sopası, saçlarınızı sıyrarak başınızın üzerinden geçip gidiyor. Hedefini tutturamayan palyaçoysa, sopasıyla birlikte sağa doğru savruluyor. Siz de bundan yararlanarak hemen ayağa fırlıyorsunuz. Ancak katil palyaço da toparlanmış. Beysbol sopası omzunda, azgın bir boğa gibi koşarak üzerinize doğru geliyor.

Katil palyaçonun size iyice yaklaşmasını bekliyor ve sopasını kafanıza doğru savurmasına fırsat tanıyorsunuz. Onu savurduğu anda da, ayaklarınızı kıpırdatmadan bel hizanıza kadar eğiliyor ve sağınıza doğru yatıyorsunuz. Böylece, sadece onun bu ölümcül atağını atlatmakla kalmıyorsunuz. Hızını alamayan katilin, önünde bir set gibi bıraktığınız bacağınıza takılmasını da sağlıyorsunuz. Bu bacağa takılarak sahneden koltuklarının arasına düşen palyaçonun kendi bir yana gidiyor, sopası bir yana...

Bir an, onun hemen ardından aşağıya atlayıp işini bitirmeyi düşünüyorsunuz. Ancak katilin bir tavşan hızıyla çıkışa doğru kaçtığını görünce, hâlâ balonlara asılı hâlde duran genç kadını ölüme terk edemiyorsunuz. Yeniden yanına koşarak onu aşağıya çekiyor ve boynundaki ipi çözüp balonlardan kurtarıyorsunuz. Ancak ne yazık ki onu hayatta tutmayı başaramıyorsunuz. Siz katil palyaçoyla boğuşurken, o çoktan can vermiş bile.

Yeniden dışarıya koşup sağa sola bakıyorsunuz, ama katil palyaço yok ortalıkta... Sirk çalışanlarının hepsi, büyük çadırın arkasındaki karavanlarında, uyku da... Siz de 155i arıyor ve polise, sirkte yaşadıklarınızı ayrıntılarıyla anlatıyorsunuz. Ancak kimliğinizi açıklamıyorsunuz. Çok geçmeden uzaklardan gelen polis ve cankurtaran sirenlerini duyuyorsunuz. Hemen ardından da, sirke doğru yaklaşan polis arabalarını görüyorsunuz. Şimdi ne yapacaksınız?

"Müşterim öldüğüne göre, katil palyaçoyu polisler aramalı." diyecekseniz, 22.sayfaya gidiniz.

Zavallı kadının katilini yakalama görevinin size düştüğü inancındaysanız, 46.sayfaya geçiniz.

Sirk çadırından dışarıya taşan alkış ve kahkahalar ilginizi çekiyor. İçeride neler olup bittiğini merak ediyorsunuz. "Çadırın arkasına dolanırken gördüğüm o gölge, sirk görevlilerinden biriydi herhâlde." deyip doğruca girişe yöneliyorsunuz. Kapıda kimse yok... Bu yüzden, elinizi kolunuzu sallayarak içeriye giriyorsunuz. Salonun yarından çoğu boş... Ancak içerdeki izleyicilerin neşesi yerinde...

O anda sahnede bulunan palyaçolar grubu, onlara âdeta bir kahkaha tufanı yaşıyor. Bu palyaçolardan biri, havaya attığı renkli toplarını çevirip dururken; bir diğeri, onun bu toplarından birini çalıp kaçıyor. Beriki, bunu yapan palyaçoyu yakalayayım derken, sırt ayaklarının üzerinde top çeviren bir diğere çarpıyor. Sırt ayaklı palyaço, o anda insan kulesi yapmaya çalışan bir başka palyaço kümesinin tepesine iniyor.

Bunlar birbirleriyle sakarlıklarla dolu bir kavgaya tutuşurken, içeriye tek tekerlekli bisikletinin üzerinde bir başka palyaço giriyor. Bu palyaçonun elinde, fişek şeridi yerlerde sürünen bir makineli tüfek bulunuyor. Adam öfkeyle bağırıp çağırarak, makineli tüfeğini üzerlerine doğrulttuğu bu palyaçolara doğru ilerliyor.

Tüm palyaçolar korkuyla bağırarak sağa sola kaçsınca, öfkeli palyaço da, bir anda seyircilerle karşı karşıya kalıyor. Hem de, namlusunu üzerlerine doğrulttuğu o makineli tüfeğiyle... O anda adamın, parmağını makineli tüfeğinin tetiğine götürdüğünü fark ediyorsunuz. Avazınız çıktığında, "Çabuk yere yatın! Herkes yere yatsın!" diye bağırıyorsunuz. "Katil palyaço bu... Hemen saklanın."